

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ένταῦθα ἔτησία . . . . . Φράγ. 12.
 Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
 Διὰ τὰ δημόσι. ἔ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Έν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
Ἐκδίδεται
δὺς τῆς ἑβδομάδος.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἡ στέψις τοῦ Τσαρού

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες εἰσὶ πλήρεις περιγραφῶν τῆς στέψεως καὶ τῆς χρίσεως τοῦ Τσαρού, τῆς τελεθείας τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, 15/27 Μαΐου· ἀλλὰ περιεργότεραι καὶ πληρέστεραι πασῶν εἰσὶν αἱ περὶ τῆς κυρίως τελετῆς τῆς στέψεως περιγραφαὶ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν Times, διότι αὐτῷ μόνῳ ἐπετράπη νὰ παρασταθῇ ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἡ στέψις ἐτελέσθη, ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου. Ἐπετράπη δὲ εἰς ἔνδεκα ἐν ὄλῳ ἐφημερίδων ἀνταποκριτὰς νὰ παραστῶσιν, ἕξ ῥώσων καὶ πέντε ξένων· πρῶτον δὲ ἦδη ἐν στέψῃ Τσαρού ἀναγνωρίζεται ἡ ὑπαρξίς τοῦ Τύπου δι' ἐπισήμου ἀντιπροσωπεύσεως αὐτοῦ.

Ἡ τελετὴ τῆς στέψεως ἐτελέσθη ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου· ἀλλ' εἰ καὶ καθεδρικός καλούμενος, ὁ ναὸς οὗτος εἶναι μικρὸς τὰς διαστάσεις. Ἀρχαίου βυζαντινοῦ ῥυθμοῦ, μόλις ἔχει ἔκτασιν 30 βημάτων ἀπὸ τῆς πρὸς ἄρκτον μέχρι τῆς μεσημβρίας θύρας αὐτοῦ, εἶναι δὲ συνεσταλμένος οὕτως εἰπεῖν καὶ μὴ ἀφίνων χώρον εἰς συνάθροισιν πολλῶν. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν ναοὶ εὐρύτατοι ἄλλοι ἐν Μόσχᾳ, ἐν αἷς ἠδύνατο ἡ στέψις νὰ γίνῃ ἐπὶ πορυσία χιλιάδων, ἀλλ' ἡ παράδοσις θάντεκετο, διότι ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμῆσεως ἐστέφθη ὁ πρῶτος Τσαρὸς καὶ πάντες οἱ διαδεξάμενοι αὐτόν. Ὁ ναὸς οὗτος εἶναι κατάστικτος ἔσωθεν χρυσῷ, πολυτίμοις λίθοις καὶ ἀρχαίαις εἰκόσιν. Οὐδὲ δακτύλου κενόν, γράφει ὁ τῶν Times ἀνταποκριτῆς, εὐρηται ἐν τῷ ναῷ, τὸ μὴ πεπληρωμένον ὑπὸ πολυτίμων μετάλλων ἢ λίθων, ἢ μὴ κεκαλυμένον δι' εἰκότων καὶ τοιχογραφημάτων μαρτύρων, ἀγίων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀγγέλων, ἀποστόλων, τῶν εὐαγγελιστῶν, τῆς Παρθένου, τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ αἰωνίου Πατρός. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἄδης εἰκονίζεται ἐπὶ τῶν τοίχων, οὕτω μεταπεποιημένων εἰς γραφικὴν ἀφήγησιν τῆς ὄλης χριστιανικῆς πίστεως. Κατάστικτος ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ πολυτίμων λίθων, ὧν εἰς σμάραγδος μόνον ἐπὶ τινος εἰκόνας τῆς Παναγίας τιμᾶται ἀντὶ δεκακισχιλίων λιρῶν (250,000 φρ.), πλούσιος εἰς πολυτίμους βωμοὺς, ἡγιασμένους τοῖς ὁσίοις καὶ τῇ κόνει σεβαστῶν τεθνεώτων, περιέχων πολυάριθμα χριστιανικὰ κειμήλια ἀρχαιοτάτης καταγωγῆς, ἕξαγιασθεῖς διὰ τῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως καὶ ἐν τῇ ἐθνικῇ καρδίᾳ προσφιλῆς γενόμενος διὰ τῶν συνδεομένων αὐτῷ ἐξόχων συμβάντων τῆς ῥωσικῆς ἱστορίας, ὁ ναὸς τῆς Κοιμῆσεως καταλλήλως ἐξελέγη πρὸς τὴν τέλεσιν τῆς

ιεραῆς τελετῆς, δι' ἧς ἐν ἐνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Ἀλέξανδρος ὁ Γ' τῆς Ῥωσσίας ἐμελλε νὰ δεχθῇ τὴν κατὰ τύπους κύρωσιν τοῦ τίτλου αὐτοῦ, ὡς μόνου κυβερνήτου ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Τὸ στενὸν τοῦ ναοῦ δυσπρόσιτον κατέστησεν αὐτὸν ἐτι μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῇ στέψῃ διάταξις. Τὸ κάτωθεν τοῦ κεντρικοῦ τρούλου μέρος κατέλαβεν ἡ ἐξέδρα, ἐφ' ἧς, κεκαλυμμένης πορφύρᾳ, ἐμελλε νὰ τελεσθῇ ἡ στέψις. Ἐκεῖ δ' ἐστήθησαν οἱ δύο θρόνοι τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Αὐτοκρατειρας, οὓς οὐρανίσκος, ἀπὸ τοῦ τρούλου ἀνηρημένος, ἐστίαζεν. Οἱ θρόνοι ἦσαν ἐστραμμένοι πρὸς τὸ ἱερόν. Ὑπὲρ τοὺς 300 κλοικοὶ, δόλοχρυσά ἐνδεδυμένοι, ἴσταντο ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ εἰκονοστασίου καὶ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ. Περὶ τὴν ὥραν 9 παρὰ τέταρτον εἰσηλθόντες εἰς τὸν ναὸν καὶ κατέλαβον τὰς ὀριθεύσας αὐτοῖς θέσεις ἐν ἐξέδρᾳ, ἀντικρὺ κειμένη τῇ τῶν Κυριῶν τῆς Αὐλῆς, οἱ τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι πρέσβεις τῶν ξένων Δυναμειῶν, ἡγουμένου τοῦ ἀρχαιοτάτου τούτων, τοῦ τῆς Γερμανίας πρεσβευτοῦ στρατηγοῦ Σβάινιτς. Ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως χώρου, μόνον εἰσήχθησαν οἱ τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι πρέσβεις καὶ ἐκ τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν ἀνά εἰς στρατιωτικὸς, ἐν ὄλῳ περὶ τοὺς 80. Ἀλλ' ἦν ἀξιοθέατος ἡ ὄψις τῶν ποικίλων στολῶν πάντων τούτων. Τῇ ὥρᾳ 9 οἱ κώδωνες κρούουσιν, αἱ μουσικαὶ πικιανίζουσι καὶ βροντῶδεις ζητωκραυγαὶ ἀκούονται ἀπὸ τοῦ κυματίζοντος ὠκεανοῦ τοῦ πρὸ τοῦ ναοῦ πληθους, οἱ δὲ ἱερεῖς προσέρχονται εἰς ὑποδοχὴν, κατὰ τὴν νοτίαν τοῦ ναοῦ θύραν. Ὁ προσερχόμενος εἶναι ὁ Διαδοχος, ἡγούμενος τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ἐπὶ τῇ στέψῃ προσελθόντων ἡγεμόνων. Παρατάσσονται δὲ πάντες οὗτοι ἐν κεχωρισμένῳ μέρει, δεξιᾷ τῆς ἐξέδρας τῶν θρόνων. Ἀληθῶς δ' ἦν ὠραῖον καὶ ζωγραφικώτατον τὸ θέαμα τῆς σφραῖας ἐκείνης τῶν στολῶν καὶ τῶν πολυτίμων ἐνδυμάτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. Μετὰ παύσιν τετάρτου ὥρας, αὐτὸς ὁ ἀὴρ σιεταται ἐκ ζητωκραυγῶν ἀναριθμήτου πληθους, ἐνῶ οἱ κώδωνες πάντων τῶν ναῶν τῆς Μόσχας κρούουσιν, αἱ μουσικαὶ παιανίζουσι καὶ τὰ τηλεδῶλα κροτοῦσιν. Εἰσέρχονται ἤδη οἱ κομίζοντες τὰ τῆς στέψεως ἐμβλήματα ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ, καὶ ἀποθέτουσι ταῦτα ἐπὶ τραπεζῆς ἐστημένης ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τῶν θρόνων. Τέσσαρας τῶν θωρακοφόρων ἀξιωματικοῖ, εὐγενεῖς καὶ γιγάντιοι τὸ ἀνάστημα, τὰ ξίφη γυμνά κρατοῦντες, τίθενται εἰς φύλαξιν τῶν ἐμβλημάτων. Μετὰ μικρὸν διάλειμμα καὶ ἐν μέσῳ κεραυνωδῶν ἀνευφημιῶν ἀφικνοῦνται ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, οὓς ἐν τῇ πύλῃ τοῦ ναοῦ ὑποδέχονται οἱ μητρο-

πολίται Μόσχας, Κιέβου και Νοβγορόδ, παρ-
 τες τὸν σταυρὸν πρὸς ἀσπασμὸν καὶ ῥαντιζόντες δι' ἡ-
 γισμένου ὕδατος. Ἀφοῦ προσεκύνησαν τρεῖς πρὸ τοῦ
 ἱεροῦ καὶ ἠσπάσαντο τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὁ Αὐτοκράτωρ
 καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἀνέβησαν τὰς βαθμίδας καὶ ἐστη-
 σαν ἀπέναντι τοῦ ἱεροῦ, πρὸς τοὺς θρόνους ἐστραμμένα
 ἔχοντες τὰ νῶτα. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔφεραν ἐσθῆτα ἀρ-
 γυρᾶν, ὁ δ' Αὐτοκράτωρ τὴν στολὴν στρατηγοῦ καὶ τὴν
 ταινίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐπὶ τοῦ στήθους. ἌΟλίγον
 φαλακρὸς, ὁ Ἀλέξανδρος Γ' φέρει κεφαλὴν ὠραιοτέραν
 πάντων τῶν περὶ αὐτὸν ἀξιωματικῶν. Οἱ ὄμοι αὐτοῦ
 εἰσὶν εὐρεῖς, τὸ στήθος μέγαν, αἱ κνήμαι μακραί, καὶ
 φαίνεται ὡσεὶ ἐλαφρῶς φέρων βραβεῖαν πανοπλίαν. Τοι-
 οῦτον ἦθος καὶ τοιοῦτον ἠράκλειον παράστημα βεβαίως
 δὲν τεκμηριοὶ ἀσάθειαν περὶ τὴν θέλησιν, ὡς εἰκονίσθη,
 ὁ δὲ τὴν ἐντύπωσιν ἐλποιοῦσαν μορφήν αὐτοῦ ἀτενίζων
 κλίνει ὅπως παρομοιάσῃ αὐτὸν μᾶλλον τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 Β' ἢ τῷ Νικολάῳ». Οὕτω περιγράφει τὸν μέλλοντα νὰ
 στεφθῆ Τσάρον ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτῆς. Γινέδες ὅμως
 τῶν παλιορρώσων ἀνεύριστον αὐτῷ ὁμοιότητα πρὸς
 παλαιὸν τινα Τσάρον. Ἡ πρώτη σκηνὴ τῆς στέψεως
 ἤρξατο, ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἐστήσαν
 πρὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀνέμενον τὴν προσέλευσιν τῶν ἱερέων
 τοῦ Ἰψίστου. «Ἡ λάμψις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου,
 τὸ πλοῦσιον τῶν ποικίλων στολῶν, ἡ ἀφρονία τῶν πο-
 λυτίμων λίθων, τὰ νέφη τῶν θυμιμάτων, ἡ πανηγυ-
 ρικὴ ἀρμονία τῶν ψαλτῶν, ἡ συρροὴ τόσων καλλονῶν,
 τόσῃς ἀνδρείας, τόσῃς εὐγενείας, ἀφ' ὅλης τῆς Ῥωσσίας,
 καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκ πάντων τῶν πρωτευόντων Κρα-
 τῶν καὶ χωρῶν τοῦ ὅλου κόσμου, παρίστων εἰκόνα, ἦν
 οὐδέποτε οἱ ἰδόντες αὐτὴν δύναται νὰ λησμονήσωσιν». Ὁ
 μητροπολίτης Νοβγορόδ, προσελθὼν, ἐκάλεσε τὸν
 Αὐτοκράτορα νὰναγκώσῃ τὸ Πιστεύω τῆς ὀρθοδόξου
 Ἐκκλησίας· οὗτος τὸ ἀνέγνωσε διὰ φωνῆς καθαρᾶς μὲν
 καὶ στερεᾶς ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡχηρᾶς, οἷαν προσεδόξα τις
 ἀπὸ τόσῃ ἰσχυροῦ καὶ εὐρέος στήθους. Ἰποδοιοῦντων
 τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ Βλαδιμήρου καὶ Ἀλεξίου, καὶ
 τῶν μητροπολιτῶν Κιέβου καὶ Νοβγορόδ, ὁ Τσάρος πε-
 ριεβλήθη τὴν πολυτελεστᾶτην αὐτοκρατορικὴν γλαμύ-
 δα, ἀχθεῖσαν πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ πολυτελῶν προκεφαλαίων.
 Ἡ γλαμύς εἶναι ἐκ χρυσοῦ βράσματις πέριξ δὲ κοσμεῖται
 ἐκ λευκῆς σισύρας (γαύνας). Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκλίνα τὴν
 κεφαλὴν ἐνώπιον ἐνός τῶν Μητροπολιτῶν, οὗτος δὲ σαυ-
 ρώσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὰς χεῖρας εἶπεν εὐχὰς τινάς.
 Μετὰ τὴν δεξιὴν ταύτην, ὁ μητροπολίτης Νοβγορόδ
 προσήνεγκε τῷ Τσάρῳ τὸ στέμμα, οὗτος δὲ λαβὼν ἔθε-
 το αὐτὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἤρμωσεν αὐτὸ κα-
 λῶς. Λαβὼν δὲ τὸ σκήπτρον τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ τὴν
 σφίρακιν ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου του. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἵστατο ὀρθία. «Ἡ στιγμή
 ἦν ὄντως ἐπίσημος, σημεῖοι τῆς ἀγγλικῆς ἐρηρεΐδος
 ὁ ἀνταποκριτῆς. ἌΣύμπαντες οἱ παριστάμενοι σιγῶσιν,
 οὐδ' αὐτοὶ εἶ τῶν μὴ ἐπιδεικτικῶν Δημοκρατικῶν οἱ ἀν-
 τιπρόσωποι δύναται νὰμφισβητήσωσι τὴν ἐννοιαν τῆς
 τελουμένης πράξεως. Περιβεβλημένος πάντα τὰ σύμ-
 βολα τῆς μεγίστης ἐξουσίας αὐτοῦ, ἐκεῖ ἐκάθητο τότε
 ὁ Μονάρχης, ἐν οὗ ταῖς χερσὶν ἀπόκειται ἡ τύχη ὁμοίων
 αὐτῷ ἀνθρωπίνων ὄντων ὑπὲρ τὰ ἐννενήκοντα ἑκατομ-
 μύρια». Ἀμέσως προσῆλθε καὶ συνεχάρη τῷ Αὐτοκρά-
 τορι ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ κρότος τῶν τηλεβόλων
 ἔπαυσεν, ὁ Αὐτοκράτωρ γονατίζει καὶ γεγυμνά τῇ φω-
 νῇ ἀναγιγνώσκει δέσποιον, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Μητροπο-
 λίτου Νοβγορόδ συντεθεῖσαν. Μετὰ τοῦτο ὁ Μητροπο-

λίτης ἐπίσης γονατίζει ὅπως προσευχθῆ, πάντες δὲ οἱ
 ἐν τῷ ναῷ ἀπομιμούνται αὐτόν· μόνος ὁ Αὐτοκράτωρ
 ἵσταται ὀρθιος, μὴ φέρων τὸ στέμμα, ὡσεὶ ἦν τὸ ὑπο-
 κείμενον κοινῆς δεήσεως. Ὁ Μητροπολίτης Νοβγορόδ
 ἀπευθύνει ἤδη τῷ Αὐτοκράτορι βραχεῖαν ὁμιλίαν περὶ
 τῆς ἐννοίας τῶν καθικόντων τοῦ ἀξιωματος αὐτοῦ, ἀ-
 μέσως δὲ εἰς ἤχους, οἵτινες δὲν φαίνονται ἐκ τῆς γῆς
 ταύτης ἐξερχόμενοι, ὁ χορὸς ψάλλει τὴν δοξολογίαν καὶ
 τοῦ Κεουλίμου οἱ κώδωνες κρούουσιν ὁμοῦ πάντες. Εὐ-
 θὺς ἤρξατο ἡ λειτουργία, διαρκέσασα ἐπὶ τρία τέταρτα
 τῆς ὥρας. Οἱ πάντες ἵσταντο ὀρθιοι· ἀλλ' οἱ πάντες ἐ-
 θαύμασαν τὸν πρὸ τοῦ θρόνου ἐπὶ τριῶρον ἀκίνητον σχε-
 δὸν ἱστάντα ἀξιωματικῶν τῶν ἐρίππων Σωματοφυλά-
 κων, φέροντα τὴν βαρεῖαν περικεφαλαίαν, τὸν θώρακα
 καὶ τὸ ξίφος κρατοῦντα γυμνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ. Ἐπὶ τέλει
 τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος προσελλήθη νὰ καταβῆ εἰς τὸ
 ἱερόν. Ἀκολουθούμενος παρὰ τῶν φερόντων τὰ αὐτοκρα-
 τορικὰ σύμβολα ἀξιωματικῶν, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐ-
 τοκράτειρα προσῆλθον καὶ μετέλαβον τῶν μυστηρίων.
 Οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἤρξαντο κρούοντες καὶ τὰ τηλε-
 βόλα ἐκρότησαν τὸν βασιλικὸν χαιρετισμὸν, ἐνῶ τὰ
 πλήθει βροντωδῶς ἀνευφήμουν τὸν στεφθέντα Αὐτοκρά-
 τορα. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀναβὰς ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου
 αὐτοῦ, ἡ δὲ Αὐτοκράτειρα ἐγονυπέτησεν ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἐπὶ προκεφαλαίου ἐξ ἐριούχου. Ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐκβα-
 λὼν τὸ στέμμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθιξε δι' αὐτοῦ
 τὸ μέτωπον τῆς συζύγου του, εἶτα δ' ἔθετο ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτῆς τὸ δι' αὐτὴν ὀρισμένον στέμμα, τὸ ἐπι-
 στεφόμενον δι' εὐρυτάτου καὶ στίλβοντος σαπφείρου.
 Τὴν Αὐτοκράτειραν ἐνέδυσαν τῇ ἰδίᾳ γλαμύδι, περιεβα-
 λον δὲ τῇ ταινίᾳ τοῦ παρασήμου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου,
 συμπληροῦσαν τὴν στολὴν ἀμφοτέρων τῶν ἡγεμόνων.
 Ὁ χορὸς καὶ ὁ Κλήρος ἔψαλλον τὸ «Μακρὰ καὶ εὐδαίμονα
 εἶψαν τὰ ἔτη τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους», οἱ δὲ κώδω-
 νες ἤρξαντο αὐθις κρούοντες βροντωδῶς. Ἦδη αὐθις τὰ
 μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ οἱ ξένοι ἡγε-
 μονίδαι προσῆλθον καὶ συνεχάρησαν τῷ στεφθέντι ζεῦ-
 γει. Διὰ μικροῦ κλάδου ἐκ χρυσοῦ, ὁ μητροπολίτης Νο-
 βγορόδ ἔχρισε μύρω τὸ μέτωπον, τὰ βλέφαρα, τοὺς
 μυκτῆρας, τὰ χεῖλη, τὰ ὄτα, τὸ στήθος καὶ τὰς χεῖ-
 ρας τοῦ Αὐτοκράτορος, ἕτερος δὲ μητροπολίτης ἀπέμα-
 ξε τὰ χρισθέντα μέρη. Τῆς Αὐτοκρατείας μόνον τὸ μέ-
 τωπον ἐχρίσθη τῷ μύρῳ. Ὁ Αὐτοκράτωρ εἰσελθὼν τό-
 τε εἰς τὸ ἱερόν, τοῦ Κλήρου κρατοῦντος τὴν οὐρὰν τῆς
 γλαμύδος, μετέλαβε τῶν μυστηρίων, ἐτέλεσε τὰς τε-
 ταγμένας θυσίας καὶ ἐπέστρεψε σὺν τῇ Αὐτοκράτειρᾳ
 εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ θρόνου. Ἡ μακρὰ καὶ λεπτόλογος
 τελετὴ ἐπερατώθη, ἀσπασμένου τοῦ Αὐτοκράτορος
 τὸν σταυρὸν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐγερθεὶς ἐξῆλθε, παρακο-
 λουούσης τῆς Αὐτοκρατείας καὶ συμπάσης τῆς πομ-
 πῆς, δι' ἑτέρας ἢ δι' ἧς εἰσῆλθε θύρας. Ἦτο ἤδη ἡ ὥρα
 1 μ. μ. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Πολλῶν ἐπαίνων ἀξίον εἶνε τὸ σῶμα τῆς παρ' ἡ-
 μῖν τελωνοφυλακῆς ἀνευδότης καταγιγόμενον εἰς περι-
 στολὴν τοῦ λαθρεμπορίου καὶ ἰδίως τοῦ τουμπεκίου,
 ὅπερ εἰς ἀκτὰς δύο ὥρας καὶ πλέον ἀπεχούσας τῆς ἔ-
 δρας τοῦ τελωνείου ἀνακαλύπτει καὶ κατάσχει σάκ-
 κους τουμπεκίου. Ἐν τῇ θέσει Ψύχα καὶ Βουβάλα ἔχει

ἕως τότε ἀνακαλύψῃ, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τουμπελίου, περὶ τοῦς τριάκοντα σάκκους πλὴν ἐκείνων οἵτινες ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν ὅπως μὴ κατασχεθῶσιν. Ἐάν νόμος εὐεργετικώτερος διὰ τὸ σῶμα τοῦτο ἤθελε προνοήσῃ νὰ αὐξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν ὅπως ζῶσιν ἀνετώτερον, ἤθελε τῷ ὄντι καταστήσῃ τὸ σῶμα τοῦτο μᾶλλον πρόθυμον καὶ μᾶλλον ἄγρυπνον εἰς τὰ καθήκοντά του, αἱ θυσίαι δὲ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐμελλον νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἐκ τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν, καταγινόμενων πάτῃ σπουδῇ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ λαθρεμπορίου.

— Ὁ **Δημήτριος Τσιτσάρας**, νομάρχης Κυκλάδων, ὁ ἀμφισβητήσις παρὰ τῆς «Ὁρας» καὶ τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι ἀπέβησε κατὰ τὴν μὲν δὲν ἀπέβησε δὲ κατὰ τὸν δὲ, ὑπέκλυεν ἐπὶ τέλους εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως κατὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην. Ὁ νομὸς ἡμῶν ἀπώλεσε διακεκριμένον διοικητικὸν ὑπάλληλον καὶ ἡ ἐπαρχία Βύρτυανίας ἓνα τῶν ἰσχυρῶν αὐτῆς ἀντιπροσώπων, ἀντιπροσωπεύσαντα αὐτὴν ἐπαξίως ἄλλοτε ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βουλῇ. Ὡς διοικητικὸς ἄρχων τοῦ νομοῦ ἡμῶν διεκρίθη διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν περὶ τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν, μὴ ὑποχωρῶν πρὸ τῆς διαπράξεως τοῦ ἀγαθοῦ ἀπέναντι οὐδενὸς προσκόμματος. Ἡ πόλις ἡμῶν θέλει ἐνθυμηθῆται ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν ἐμφρονα καὶ ἀξιοπρεπῆ αὐτοῦ διοίκησιν, καὶ τὴν ἐπιμονὴν μεθ' ἧς ἐπελάβετο τοῦ ἔργου τῆς διαχαράξεως τῆς ὥραιας ὁδοῦ περιπάτου, τῆς ἀνωθεν τῆς πλατείας Βαποριῶν σχηματισθείσης, καὶ ἧτις θὰ παραμείνῃ διηνεκὲς μνημεῖον τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων, Τσιτσάρειος ὁδὸς ὀνομασθεῖσα παρὰ τοῦ κοινού. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἀπώλεσεν ἓνα τῶν διακεκριμένων διοικητικῶν αὐτῆς ὑπαλλήλων, οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀνεψιοὶ ἓνα πολύτιμον προστάτην.

— Χρηστὴν συμπολιτιδα, τὴν **Χρηστίαν Γ. Ποδάρα**, ἐκήδευσαν γῆτες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς ἐν πένθει πολλῷ καὶ θλίψει ἀμέτρῳ αἰφνυδίως τὸ ζῆν μεταλλάξαν.

— Ἡ οἰκογένεια τῶν κυρίων ἀδελφῶν Γλύκα θρηνεῖ ἀπακουήθητος τὸν κάλλιστον υἱὸν καὶ ἀδελφὸν **Ἀλέξανδρον**, μόλις τὸ 21 ἔτος τοῦ βίου διανύοντα. Ὁ ατυχὴς πατήρ του ὁ ἐν πολλῇ εὐδαιμονίᾳ τὸν βίον διάγνων, τρίτον ἤδη πίνει ποτήριον, ἀποστερηθεὶς ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου δύο θυγατέρων καὶ ἐνὸς υἱοῦ. Ὁ Θεὸς ἄς καταπέμψῃ τὴν θεῖαν αὐτοῦ παρηγορίαν πρὸς τοὺς τεθλιμμένους οἰκείους.

— Ὁ Σπυρίδων Σπάρος, ἑτῶν 30, τὸ ἐπάγγελμα ζυλουργός, εἰσελθὼν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐν τῷ παντοπωλείῳ τοῦ Νικολάου Λειβαδάρου ἐξτνάγκασεν εἰς ἀσέλγειαν τὸν ἐν αὐτῷ κοιμώμενον ὑπῆρέτην Γεώργιον Πρωτοπαπᾶν, δεκαπενταετὴ τὴν ἡλικίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κτηνώδους πράξεως ὁ παθὼν ἀπαλλαγεῖς τοῦ βιαστοῦ αὐτοῦ, δια φρονικῷ ὄργανου ἐπιβαλόντος αὐτῷ σιγῆν, ἐξέβαλε κραυγὰς αἰτίνες ἀκουσθεῖσαι παρὰ τῶν περιπολούντων ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνετέλεσαν εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, παραδοθέντος εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

— Παρακλήθημεν νὰ σημειώσωμεν ἐν τῇ «Πανόπῃ» αὐτολεξεῖ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ γράψας ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Πανόπης» καὶ ἐπικρίνας τὰ περὶ κατασκευῆς ὁδῶν ἐν Τήνῳ κλπ. ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ν. Ἀρμακόλλα δημοσιευθέντα, δὲν ἔγραψε δι' ἐαυτὸν ὅσα ἔγραψεν ἦσαν ἀλήθεια ἀφο-

ρῶσαι τὴν ζῶσαν ἱστορίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος τοῦ γράψαντος. Τὰς ἀληθείας δὲ τύχτας ὤρειλε νὰ ἐννοήσῃ καλῶς ὁ κ. Ἀρμακόλλας, οὐδόλως ἐπηρεαζόμενος ὑπὸ τύφου τινος ἢ προσωπικῆς ἀλαζονείας· ἀνῆκει δὲ ὁ γράψας εἰς τοὺς μὴ φοβούμενους οὐδένα ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ καὶ ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς πολίτου, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ κατέλθῃ εἰς προσωπικὰς ῥυπαρογραφίας, καὶ ἀφίνει ἐλεύθερον τὸν ἱατρὸν Ν. Ἀρμακόλλαν νὰ κυλιέται διὰ παντὸς εἰς αὐτὰς, ἐξασκῶν τὸν κάλαμόν του εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ὑπευθύνων συντακτῶν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Κάρλου, ἀφ' οὗ τόσον ἐνωρὶς ἀπεδείχθη ὅτι κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τῆς ομάδος τῶν συντακτῶν τῆς ἐφημερίδος του, εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν ἐξ ὑψηλοῦ πύλου καὶ στόμφου κατερχομένην σοφίαν.

Ἐν τέλει δὲ καθιστῶμεν γνωστὸν τοῖς ὑπευθύνοις συντάκταις ὅτι ὁ ἀναιρέσας τὴν διατριβὴν τοῦ ἀφιλοκερδοῦς δόκτορος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ὑπαινίσσονται καὶ καθ' οὗ δωρεὰν ἐπιτίθενται, ἀλλ' ἕτερός τις, ὅστις γνωρίζει κάλλιον τοῦ ὑπαινισσομένου τὸν ἠθικολόγον καὶ ἀφιλοκερδῆ δόκτορα, οὗ τὸ ποῖόν οἱ ὑπονοοῦμενοι ἢ μᾶλλον ὁ ὑπονοούμενος στενὸς φίλος τοῦ ὑπαινισσομένου ἐσύστησεν αὐτῷ εἰς τὸ παρελθόν. Ἄν δὲ ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερίδος τῆς Τήνου καὶ οἱ γνωστοὶ στενωτέρου φίλοι τοῦ ὑπαινισσομένου κατενόουν τὸν ἐν τῷ παρελθόντι στενὸν αὐτῶν δεσμὸν πρὸς τὸν ὑπαινισσομένον, ἐλάμβανον δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα οὗτος ἔγραψεν ἄλλοτε κατὰ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων, ἤθελον εἶσθαι ἡττον ἰταμοὶ περὶ τὸ ὑπονοοῦμεν τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ.

Ταῦτα κατὰ παράκλησιν ἐνὸς στενοῦ φίλου τῶν στενωτέρων φίλων τοῦ ὑπαινισσομένου». Δ.

— Οἱ ἔνορκοι τοῦ ἐν Λαμία κακουργιοδικείου ἐκήρυξαν ἐνόχους, εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου μάλιστα κατηγορουμένους, ἐκ τῆς διαδικασίας τῶν ὁποίων δὲν ἀπεδείχθησαν αἱ ἀναγκαῖαι περὶ ἐναγῆς αὐτῶν μαρτυρίαι, ἀπεναντίας τὰ ἐκ τῆς διαδικασίας ἀποδειχθέντα γεγονότα ἐπεισαν τὸν κ. εἰσαγγελεῖα ἵνα ζητήσῃ τὴν ἀθώτητα τῶν κατηγορουμένων. Ἡ τὴν εἶδησιν ταύτην μεταδίδουσα ἐφημερίς λέγει, ὅτι οἱ κ. κ. ἔνορκοι θὰ προέβησαν ἕως εἰς τοῦτο ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι ἐπειδὴ οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν ὀθωμανοὶ ἔπρεπε νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὸν διὰ λαιμαπτόμου θάνατον! Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐκήρυξε πεπλανημένην τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων καὶ παρέπεμψε τὴν συζήτησιν τῆς κατηγορίας τῶν ἀθλιῶν ἐκείνων ἀνθρώπων εἰς νέαν ἐγκωστικὸν δικαστήριον σύνοδον, ἐπικροτηθεῖσης τῆς ἀποφάσεως τύχτας τῶν κ.κ. συνέδρων ὑφ' ἀπάσης τῆς κοινῆς Λαμίας.

— Ἡ ἐπίσημος «Αἰγυπτιακὴ Ἐφημερίς» ἐδημοσίευσεν τῇ 16 Μαΐου ὅτι ἀπειλητικαὶ ἀνώνομοι ἐπιστολαὶ ἐστάλησαν πρὸς τὸν Χεδίβην, τὸν Σερίφ πασᾶν καὶ ἄλλους ὑπουργοὺς, γεγραμμέναι εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς βεβαίωσι, ὅτι ἐν Καῖρῳ ἐγένοντο συλλαλητήρια ἐκ τῶν δυσχεραστῶν αἰγυπτίων ἀξιωματούχων, ὧν τινες εἶναι ὀπαδοὶ τοῦ Ἀραβῆ, οἱ δὲ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι, ὧν τὰς ὑπηρεσίας δι' ἀνικανότητα δὲν ἐδέχθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ. Πιστεύεται, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ὅτι ὑπάλληλοί τινες τῆς κυβερνήσεως, οἵτινες κατατρέχουσι πᾶν τὸ ἀγγλικόν, δὲν εἶναι ἀμέτοχοι τοῦ στασιαστικοῦ τούτου κινήματος, εἶναι δὲ αὐτουργοὶ τῶν ἀνωμένων τούτων ἐπιστολῶν.

Ἡμεῖς ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως Γεράσιμος Ζαβός

Δηλοποιούμεν ὅτι, Λαβόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ἀπὸ δεκάτης ὀγδόης Μαΐου τρ. ἔτους αἴτησιν τῶν Κωνσταντίνου Σκαμπαβία, Παναγιώτου Σκαμπαβία, κατοίκων Ἐρμουπόλεως, καὶ Ματθαίου Κασιμάτη, ὡς νομίμου ἀντιπροσώπου τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἑλένης, κατοίκου Πειραιῶς, δι' ἧς ἐκθέττουσιν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. διακόσια τριάκοντα ἑπτὰ τρέχοντος ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς, διετάχθη ἡ πρὸς διανομὴν ἐκποίησης τῆς κοινῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀδελαΐδος συζύγου Παύλου Κριαρᾶ, Ἀσπασίας Ζαλάμπα καὶ Ἀθανασίου Ζαλάμπα, κατοίκων Ἐρμουπόλεως, διορόφου καὶ λιθοκτίστου οἰκίας μετὰ τῶν αὐλῶν, κήπου, παραπήγματος καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων, κειμένης ἐνταῦθα, ὅπισθεν τοῦ θεάτρου ὁ «Ἀπόλλων», συνορευομένης βορειοδυτικῶς μὲν καὶ νοτιανατολικῶς ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, βορειανατολικῶς δὲ ἀπὸ κτήματα τῶν κληρονόμων τοῦ Ἰωάννου Καλουτᾶ καὶ Χρήστου Παππαγιαννοπούλου, καὶ μεσημβρινοδυτικῶς ἀπὸ κτήματα κληρονόμων Χρήστου Παππαγιαννοπούλου, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ λάβῃ ἕκαστος αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν συγκυρίων τὴν ἀναλογουσαν αὐτῷ μερίδα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος· ἢτοι ἡ μὲν Ἀδελαΐς Κριαρᾶ τὰ 8/16, ὁ Ἀθανάσιος Ζαλάμπα τὰ 4/16, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἀνὰ 1/16. Ἐκαστος μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καθόσον ἡ σωματικὴ δὲ νομὴ τοῦ

κτήματος τούτου ἐκρίθη ἀδύνατος διὰ τῆς ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης Μαρτίου τρ. ἔτους συνημμένης ἐκθέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διορισθέντων πραγματογνωμόνων, καὶ ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διωρίσθημεν ἡμεῖς ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς οἰκίας ταύτης Συμβολαιογράφος κατὰ τὸν Νόμον, καὶ ἐξαιτοῦνται ἵνα συνεπεῖα τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως ἐνεργήσωμεν τὰ δέοντα ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν πρὸς ἐκπλειστηριασμόν τῆς ἐκποιητέας οἰκίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, ἧς ἐν συνόλῳ ὡς πρώτην προσφορὰν τιμήματος ὀρίζουσι δραχμὰς νέας εἴκοσι χιλιάδας· 2) τὴν εἰρημένην ὑπ' ἀριθ. διακόσια τριάκοντα ἑπτὰ ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, δι' ἧς διατάσσει τὴν διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1093 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐκποίησιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται οἰκίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ λάβωσιν οἱ διάδικοι ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἡ μὲν Ἀδελαΐς σύζυγος Παύλου Κριαρᾶ τὸ ἡμισυ, ὁ Ἀθανάσιος Ζαλάμπα τὸ ἐν τέταρτον, οἱ δὲ Κωνσταντίνος Σκαμπαβίας, Παναγιώτης Σκαμπαβίας, Ἀσπασία Ἀθ. Ζαλάμπα καὶ Ματθαῖος Κασιμάτης ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ἀνὰ ἐν δέκατον ἕκτον ἑκατοστὸν, καὶ διορίζει ἡμᾶς τὸν συμβολαιογράφον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ· 3) τὴν ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης Μαρτίου τρ. ἔτους ἐχθεσιν τῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου πραγματογνωμόνων, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι τὸ οἰκόπεδον τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς ἀπάντων σύγκειται ἐκ μέτρων τε-

τραγωνικῶν ἐνεακοσίων δεκαπέντε καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστῶν, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς δεκατρεῖς χιλιάδας ἑπτακοσίας τριάκοντα ἕξ καὶ 25/00· ἡ δὲ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῆς οἰκίας ἐξιτιμήθη διὰ δραχ. εἴκοσι μία χιλιάδας ἐνεακοσίας δώδεκα, ἐν ὄλῳ διὰ δραχ. τριάκοντα πέντε χιλιάδας ἑξακοσίας τεσσαράκοντα ὀκτῶ καὶ 25/00.

Προσδιορίζομεν τὴν δεκάτην ἑβδόμην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δεκάτην πρὸ μεσημβρίας καὶ τόπον τὴν ἐνταῦθα πλατεῖαν τοῦ παλαιοῦ Τελωνείου καὶ ἐξωθεν τοῦ καφενείου τῶν ἀδελφῶν Δρούτση, ἐνθα συνήθως γίνονται οἱ πλειστηριαμοί, ὅπως ἐνώπιον ἡμῶν, ἢ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἐνώπιον ἑνὸς ἐτέρου Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως, ἐκτεθῆ εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διανομῆς, ἢ ἄνω περιγραφομένη διόροφος καὶ λιθοκτίστος οἰκία μετὰ τῶν αὐλῶν, κήπου, παραπήγματος καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων, κειμένη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὅπισθεν τοῦ θεάτρου ὁ «Ἀπόλλων», συνορευομένη βορειοδυτικῶς μὲν καὶ νοτιανατολικῶς ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, βορειανατολικῶς δὲ ἀπὸ κτήματα τῶν κληρονόμων τοῦ Ἰωάννου Καλουτᾶ καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ Χρήστου Παππαγιαννοπούλου καὶ μεσημβρινοδυτικῶς ἀπὸ κτήματα τῶν κληρονόμων τοῦ Χρήστου Παππαγιαννοπούλου, ἀνήκουσα εἰς τοὺς προσημειωθέντας συνδιοκτικότητας, τῆς ὁποίας δεῖ εἶναι τὸ οἰκόπεδον μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς ὡς ἄνω εἰρηται, σύγκειται ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἐνεακοσίων

δεκαπέντε καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστᾶ, ὁ δὲ πλειστηριασμὸς θέλει ἀρχίσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τῶν συνδιοκτικῶν προσδιορισθείσης πρώτης προσφορᾶς τῶν δραχ. νέων εἴκοσι χιλιάδων, τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ὡς εἴρηται ἡμέρας Κυριακῆς καὶ τελειώσει τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημβρίας, ἢ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου, τὰ δε χρήματα θὰ πληρωθῶσι τοῖς μετρητοῖς μετὰ τὴν κατακύρωσιν ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν.

Προσκαλοῦνται ὅθεν ὄσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα χρόνον καὶ τόπον νὰ προσφέρωσι τιμὴν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης δηλοποιήσεώς μας θέλει κοινοποιηθῆ ὅπου δεῖ κατὰ τὸν Νόμον διὰ τοῦ πρὸς τοῦτο παραγγελλομένου δικαστικοῦ κλητῆρος Γεωργίου Καραβανάκη καὶ θέλει δημοσιευθῆ ἅπαξ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδεμένης ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη» καὶ προκηρυχθῆ ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης διὰ τινος δημοσίου κήρυκος, τῆ φροντίδι τοῦ ἰδίου κλητῆρος κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν εἰκοστὴν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος (Τ. Σ.) Γ. Ζαβός

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερινόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος (Τ. Σ.) Γ. Ζαβός